

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 20Csp/22/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7519200297
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Beňák
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2021:7519200297.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudcom JUDr. Lukášom Beňákom v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, zast.: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 738, so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, proti žalovanému: Z. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., S. XXX/XX, o zaplatenie 5.000,- € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 5.000,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5.000,- € od 16.06.2018 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov celého konania v plnom rozsahu proti žalovanému s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou došlou súdu dňa 16.01.2019 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 5.000,- € s príslušenstvom a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.06.2018 uzatvorenej medzi Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom postupca postúpil na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva č. XXXXXX zo dňa 29.05.2015 (ďalej len „zmluva“), ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „VOP“). Žalobca zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ust. § 497 ObZ a Zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť vyplývajúcu mu zo zmluvy a tak právny predchodca žalobcu podaním zo dňa 29.4.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 19.05.2016. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 16.408,89 €, ktorá pozostávala z istiny vo výške 13.439,97 €, z riadneho úroku vo výške 2.968,92 €. Žalovaný po postúpení pohľadávky do podania žaloby uhradil spolu sumu 150,- €. Žalovaná suma predstavuje 5.000,- €, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru. Zvyšnú časť dlžnej sumy si žalobca neuplatňuje. Zároveň si žalobca uplatňuje úroky z omeškania a náhradu trov konania.

3. Okresný súd Košice - okolie rozsudkom zo dňa 11.06.2019 sp. zn. 20Csp/22/2019 žalobu zamietol a stranám náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že nárok žalobcu s poukazom na ust. § 54a Obč. zák. je premlčaný v celom rozsahu.

4. Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas odvolanie. Navrhol ho zmeniť a žalobe vyhovieť v celom rozsahu alternatívne rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žalobca mal za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a konanie má inú vadu, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo

veci. Uviedol, že konajúci súd svoje zamietavé rozhodnutie odôvodnil tým, že žalovaná pohľadávka je premlčaná podľa § 103 Občianskeho zákonníka, keď premlčacia doba začala plynúť dňa 21.11.2015 a uplynula dňa 21.11.2018. Žalobca zastáva názor, že v danom prípade bol pre posúdenie začatia plynutia premlčacej doby rozhodujúci dátum vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru dňa 19.05.2016, kedy bol žalovaný v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace (od 20.11.2015), poukazujúc na ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že nakoľko právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť vyhlásená pre nesplnenie inej splátky, než splátky splatnej 20.04.2016. Má za to, že pre všetky splátky, ktoré vyhláseniu mimoriadnej splatnosti predchádzali, tak v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka plynú samostatná trojročná premlčacia doba. Z uvedeného dôvodu považoval za nesprávny súdny výklad ust. § 103 Občianskeho zákonníka, tak ako to uviedol súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku, keďže premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 20.03.2017 začala v súlade s § 103 Občianskeho zákonníka plynúť odo dňa nasledujúceho po dni zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a uplynula najskôr dňa 20.04.2019. Žaloba bola podaná na súd 16.01.2019, a preto nárok podľa neho premlčaný nebol. Zároveň žalobca upriamil pozornosť na ust. § 100 Občianskeho zákonníka teda, že súd na premlčanie prihliadne len na námietku dlžníka, ktorý v predmetnom konaní bol absolútne pasívny a žiadnu námietku premlčania nevzniesol. Vytýkal preto súdu prvej inštancie, že nepostupoval dôsledne s dikciou zákona, pokiaľ rozhodoval na základe § 54a Občianskeho zákonníka, keďže nebral v úvahu Nález Ústavného súdu SR PL. ÚS 11/2016-60 zo dňa 7.2.2018 o súlade ustanovenia 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, v ktorom ústavný súd vyslovil, že predmetné ustanovenie nie je v súlade s č. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR. Mal za to, že ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka vykazuje zhodné znaky ako ust. § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa, pri interpretácii ktorého mal Ústavný súd SR za to, že jednostranne zvýhodňuje zmluvnú stranu, čo nie je v súlade s princípom nestrannosti súdu, teda ani s princípmi právneho štátu. Zásadný rozpor predmetného ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka s Ústavou SR podľa žalobcu spočíva najmä v zvýhodňovaní spotrebiteľa ako dlžníka tým, že inak nestranný súd je jednostranne povinný prihliadať na premlčanie práva, na ktoré inak prihliada len na námietku dlžníka, pričom takáto ochrana jednej zo strán sporu je v rozpore s princípom nestrannosti súdu, teda aj s princípom právneho štátu. Dospel k názoru, že v danom prípade sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov (§ 54a Občianskeho zákonníka) s Ústavou a preto navrhol konanie v súlade s ust. § 162 ods. 1 písm. b/ CSP prerušiť a podať Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov s Ústavou SR v zmysle čl. 130 ods. 1 písm. d/ Ústavy SR. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu sumy 528,88 €.

5. Krajský súd v Košiciach rozhodol o odvolaní žalobcu uznesením sp. zn. 3CoCsp/30/2020 zo dňa 20.11.2020 tak, že zrušil rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie pri posúdení začiatku plynutia premlčacej doby celého zosplatneného dlhu. Právne posúdenie veci súdom prvej inštancie vo vzťahu k prípadnému premlčaniu žalobcom uplatneného nároku je nesprávne, a preto odvolací súd postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP napadnutý rozsudok v spojení s opravným uznesením zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Mal za to, že nesplnením niektorej splátky, pokiaľ ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, nevzniká dodávateľovi právo žiadať o zaplatenie celého dlhu, a teda jej nesplnením neplynú ani premlčacia doba, lebo tá začne plynúť až okamihom, keď dodávateľ mohol právo zákonne uplatniť - zosplatniť úver (dlh), po splnení zákonných predpokladov podľa § 53 ods. 9 Obč. zák., pričom premlčacia doba v spotrebiteľských veciach pri predčasne zosplatnenom dlhu (§ 565 Obč. zák.) začína plynúť až po splnení podmienok podľa § 53 ods. 9 Obč. zák. t. j. až po uplynutí 3 mesiacov od zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie dlhu (viď Zápisnicu z rokovania občianskoprávneho kolégia KS v Košiciach z 22.10.2020).

6. Súd nariadil vo veci pojednávanie dňa 25.05.2021, na ktoré sa dostavil právny zástupca žalobcu. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil. Vychádzajúc z § 180 CSP súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní zotrval na podanej žalobe.

7. Podľa ust. § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

8. Súd vykonal dokazovanie listinami založenými v spise a zistil tento skutkový stav:

9. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli dňa 29.09.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 14.500,- €. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť úrok, príslušenstvo a poplatky. Žalovaný si svoje povinnosti splácať úver riadne a včas nesplnil, preto právny predchodca žalobcu vyhlásil dňa 19.05.2016 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti žalovaný uhradil spolu sumu 150,- €. Žalovaná suma predstavuje sumu 5.000,- €, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 5.000,- €. Zvyšnú časť dlžnej sumy (11.258,89 €) si žalobca neuplatňuje. Žalovaný je z toho dôvodu povinný zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu v zmysle žalobného petitu a náhradu trov konania.

10. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 29.09.2015 vyplýva, že výška úveru bola v sume 14.500,- €, splátka bola určená na 187,69 € mesačne s tým, že počet splátok bol určený na 108 mesiacov, ročná úroková sadzba bola 7,79 %, RPMN vo výške 8,07 %, priemerná hodnota RPMN 11,01 %, odplata za poskytnutie úveru 7,79%, celková čiastka úveru bola 20.270,52 €, dátum prvej splátky 20.10.2015, termín konečnej splatnosti 20.09.2024.

11. Zo stavu úveru (č. I. 125 spisu) vyplýva, že žalovaný spolu zaplatil právnenmu predchodcovi žalobcu sumu 1.060,03 €.

12. Z Upomienky II zo dňa 15.03.2016 súd zistil, že právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného, že pohľadávka je v omeškaní ku dňu 15.03.2016 vo výške 397,94 € a zároveň ho vyzval, aby dlžné splátky uhradil v lehote 5 dní od doručenia výzvy. V prípade ak by nezaplatil dlžnú čiastku, banka bude oprávnená využiť právo vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru.

13. Právny predchodca žalobcu vo výzve - Vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo dňa 29.04.2016 žalovanému oznámil, že vyhlasuje mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 19.05.2016.

14. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

15. Podľa ust. § 2 písm. a/ a písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa ust. § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa ust. § 2 písm. g/ zákona o spotrebiteľských úveroch celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

18. Podľa ust. § 53 ods. 6 Obč. zák. ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

19. Podľa ust. § 53 ods. 9 Obč. zák. ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Podľa ust. § 565 Obč. zák. ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

21. Podľa ust. § 1 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „Nariadenie“) odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

22. Podľa ust. § 1 ods. 4 Nariadenia na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu naposledy v čase predchádzajúcim uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

23. Podľa ust. § 1a ods. 1 Nariadenia, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

24. Podľa ust. § 21 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je povinný predkladať Ministerstvu financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) a Národnej banke Slovenska údaje o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch. Ministerstvo alebo ním určená osoba zverejňuje na webovom sídle ministerstva informácie z údajov podľa odseku 1. Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle zabezpečí komunikačné prepojenie umožňujúce sprístupnenie informácií zverejnených podľa predchádzajúcej vety.

25. Podľa ust. § 54a Obč. zák. účinného od 05.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

26. Podľa § 100 ods. 1 Obč. zák. právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

27. Podľa § 101 Obč. zák. pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

28. Podľa § 103 Obč. zák. ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

29. V prejednávanej veci právny predchodca žalobcu so žalovaným uzavrel dňa 29.09.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Ak ide o vzťah dodávateľa a spotrebiteľa, ide o vzťah spotrebiteľský. Z predloženej zmluvy je evidentné, že ide o tzv. typovú zmluvu, teda zmluvu, vrátane jej zmluvných podmienok, ktoré sú vopred pripravené. Sú pripravené právnym predchodcom žalobcu bez účasti druhej strany, teda spotrebiteľa, pre vopred neurčený široký okruh spotrebiteľov, pričom spotrebiteľ nemá právo zásadným spôsobom do nej zasahovať a prípadne meniť jej podmienky, okrem výšky úveru, prípadne výšky splátok a doby splatnosti. Ide o formulár

zmluvy s vopred pripravenými podmienkami, v ktorej sa len vyplňajú potrebné údaje. Pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu súd dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej dňa 29.09.2015, je vzťahom občianskoprávnym a táto zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. a § 52 a nasl. Obč. zák.

30. Zákonom č. 343/2018 Z. z. zo dňa 27.11.2018 sa mení Občiansky zákonník tak, že sa vkladá za § 54 nový § 54a, ktorý znie: „Premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel“. Týmto zákonom bola do Občianskeho zákonníka vložená dvadsiata štvrtá hlava s názvom Prechodné ustanovenia § 879 v znení: „Konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.“ Tento zákon je účinný dňom vyhlásenia, teda dňa 05.12.2018.

31. Vzhľadom na vyššie uvedené súd konštatuje, že žaloba bola podaná dňa 16.01.2019, teda v čase účinnosti § 54a Občianskeho zákonníka. Súd preto ex offo skúmal, či právo zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré si uplatňuje veriteľ v danom prípade, nie je premlčané.

32. Úver bol zosplátný najneskôr pre splátku splatnú dňa 20.12.2015, ako to vyplýva z upomienky II (č. I. 123), premlčacia lehota celého dlhu tak začala plynúť 3 mesiace od splatnosti splátky, pre ktorú došlo k zosplátneniu celého dlhu, teda ku dňu 20.03.2016. Žaloba bola doručená súdu dňa 16.01.2019, teda včas. Súd konštatuje, že v danom prípade nárok žalobcu vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy nie je premlčaný.

33. Súd sa ďalej zaoberal výškou odplaty - RPMN uvedenou v zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorá činila za obdobie 108 mesiacov pri sume 14.500,- € - 8,07% ročne, takáto výška je uvedená v zmluve.

34. Podľa štatistiky zverejnenej na stránke Ministerstva finančnej Slovenskej republiky zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 2. štvrtrok 2015 zmluvná splatnosť nad 5 do 10 rokov vrátane ostatné spotrebiteľské úvery RPMN činilo 11,01%. Z toho je zrejmé, že výška RPMN v danom prípade nesmela prevýšiť 2- násobok 11,01% ročne s poukazom na § 1 ods. 4 Nariadenia, čiže výšku 22,02%. Súd konštatuje, že dojednaná výška odplaty u tohto úveru (8,07%) tak nepresahovala túto maximálne prípustnú odplatu, preto je výška odplaty v súlade so zákonom (§ 53 ods. 6 Obč. zák.). Súd tiež zmluvu preskúmal s poukazom na ust. § 9 zákona o spotrebiteľských úverov v čase uzavretia zmluvy a konštatuje, že zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti požadované zákonom.

35. Po vykonanom dokazovaní má súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver v celkovej sume istiny 14.500,- €. Žalovaný úver nesplácal, preto právny predchodca žalobcu úver predčasne zosplátnil. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 16.408,89 €, ktorá pozostávala z istiny vo výške 13.439,97 € a z riadneho úroku vo výške 2.968,92 €. Žalovaný právnomu predchodcovi žalobcu uhradil sumu 1.060,03 € a po postúpení pohľadávky do podania žaloby uhradil spolu len sumu 150,- €. Žalovaná suma predstavuje 5.000,- € a pozostáva z časti neuhradenej istiny úveru (13.439,97 €), zvyšnú časť si žalobca v tomto konaní neuplatnil. Vzhľadom na predložené listinné dôkazy žalobcom, súd žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného na úhradu sumy vo výške 5.000,- €.

36. Podľa ust. § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (§ 517 ods. 2 Obč. zák.).

37. Podľa ust. § 3 Nariadenia platnom od 01.02.2013 výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (ďalej len „ECB“) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

38. Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, preto ho súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania, ktorý bol vyčíslený v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením, a to vo výške 5% ročne zo sumy 5.000,- € od 16.06.2018 do zaplataenia.

39. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. Podľa ust. § 263 ods. 1 CSP ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

43. O nároku na náhradu trov celého konania (vrátane odvolacieho) súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Žalobca bol v konaní úspešný v plnom rozsahu, preto má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu proti žalovanému. Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).